

על בידוי ראיות במשפט רומן זדורב

מאת: דורון בלדינגר, מהנדס ומשפטן B.Tech, LL.B מומחה לראיות מוקלטות ומשפט פלילי.
עד הגנה ב- תפ"ח 502/07 (מ"י נ' זדורב) לעניין התנהלות החקירות והמעקבים הטכניים.
לאתר המומחה: www.AVidence.co.il

בפרק זה: המומחה לשינוי והתאמת דוחות המכון לרפואה משפטית

זירת הרצח של תאיר ראדה ז"ל הייתה עמוסה בראיות, (כולל 64 טביעות אצבעות כ-100 שערות, ד.נ.א. זר ועד עקבות נעלים בדם של לפחות שלושה אנשים שונים), אלא שאף אחת מראיות אלה אינה של זדורב ו/או קושרת אותו לרצח. מדובר היה בראיות המצביעות דווקא על אחרים. את אותן ראיות, היה מי שהחליט בפרקליטות ובמשטרה לא לחקור. מיד ביום שלאחר הרצח ב-07.12.06, התקיימה פגישה בביה"ס בה נכחו מנהל בית הספר עם ראשי המועצות המקומיות והאזוריות ובא קבעו בין השאר: ש: "צריך להיזהר מלהדביק שם רע למקום, ואסור לשייך את העיר הזו עם רצח בביה"ס - שכן זו לא האמת". ש: "צריך לעשות הכל לשמור על שמה הטוב של העיר, וכולם צריכים להירתם". ש: "אין לשייך לקצין תדמית של מקום אלים וכדומה..." (אלה רק מקבץ קטן של אמירות מתוך פרוטוקול ישיבת המליאה מס' 9/06 (154) שהתקיימה ביום 7/12/06). בפרוטוקול ישיבה, מיום 09.12.06 מתברר שהתקיימה אסיפת הורים, בה אוזכרו מספר אירועי אלימות קשים ביותר, שאירעו בתחום בית הספר נופי גולן. בין שאר התגובות בישיבה זו עלו טענות קשות בניהן: "כל השנים טאטאו המקרים הקשים מתחת לשטיח - גם מצד המשטרה - או לנו ואסון יהיה אם המשטרה תטיח את האסון המחריד שקרה הפעם". והנה עובדה שהיו מי שעשו הכל, אבל הכל (!) כדי להתאים את הרצח לאדם בוגר, מזדמן, שיהיה ניתן "לסגור עליו את התיק" בחקירות, שכל תכליתן הפעלת לחץ ומניפולציות על הנחקר עד שישבר ויאמר "מודה אני".

במאמר זה אביא את חלקו של מומחה המכון לרפואה משפטית בבידוי הראיות והתאמתן לרומן זדורב.

המעניין הוא, שמומחה בכיר בשם דר' קונסטנטין זייצב, לאחר שביצע את נתיחת הגופה כבר ביום 07.12.2006 (למחרת הרצח) הגיש חוות דעת, שנחתמה רק ביום 19.12.06 - יום לאחר ההודאה והשחזור של רומן זדורב ברצח.

במה הדברים אמורים:

נזכיר שמדובר ברצח ולכן משמעות רבה נודעת למרוץ הזמנים בניתוח הממצאים על מנת לאפשר את לכידת הרוצח ולכן עצם השיהוי הרב בהגשת דוח הנתיחה מעלה מספר חשדות ובניהם:

- (א). חשד לשיהוי לא סביר בין מועד הדוח המאוחר ב-12 יום למועד הנתיחה בפועל.
- (ב). חשד להעדר שקיפות מעצם אי הגשת ממצאי הבדיקה, כבר ביום בו בוצעה הנתיחה או תוך שעות בסמוך לה.
- (ג). חשד להתאמת דוח הנתיחה להודאה שמסר חשוד, לאחר שנשבר תחת לחץ חקירותיו.

אני מודע היטב לכך שמדובר ב"אמרה קשה" (ג), לבוא ולטעון לגבי חשד להתאמת דוח של מומחה פתולוגי לנחקר ספציפי, אשר היה עצור בידי המשטרה. אך לצערי, כמו שיוכח מיד העובדות וההתנהלות מדברות בעד עצמן ואין דרך אחרת להסבירן מלבד בידוי ראיות של ממש.

נחזור אל חוות דעת המומחה (מוצג תביעה ת'11):

MT

MINISTRY OF HEALTH
Assaf Harofeh Medical Center
The National Center of Forensic Medicine
Affiliated to the Sackler Faculty of Medicine
Tel Aviv University

משרד הבריאות
מרכז רפואי אסף-הרופא
המרכז הלאומי לרפואה משפטית
מסוגי לפקולטה לרפואה ע"ש סאקלר
אוניברסיטת תל אביב

67 Ben Zvi Rd., P.O.Box 8495, 61085 Tel-Aviv
ISRAEL

דרך בן צבי 67, ת.ד. 8495, תל-אביב 61085
טל: 03-5127878 TEL: 03-5127878
פקס: 03-6833813 FAX: 03-6833813

חוו"ד: 3/1589/2006

חוות דעת מומחה

סימכין: סקודת הראיות (נוסח חדש), תשל"א, 1971

שם המומחה: ד"ר קונסטנטין זייצב.
פרי השכלה: רופא משנת 1985.
ניסיון מקצועי: פתולוגיה 1985 – 1989, רפואה משפטית משנת 1989.

אני נותן חוות דעתי זו במקום עדות בבית המשפט, ואני מצהיר בזה כי ידוע לי היטב, שלענין הוראות החוק הפלילי בדבר עדות שקר בשבועה בבית המשפט, דין חוות דעתי זו, כשחיא חתומה על ידי, כדין עדות בשבועה שנתתי בבית המשפט.

גופת תאיר ראדה ת"ז [redacted] שנת לידה 1993.

בתאריך 7.12.2006 הובאה ע"י אמבולנס מ.ד.א עפ"י דרישת משטרת תישאול גליל.

בתאריך 7.12.2006 בוצעה נתיחה.

וכך היא נחתמה:

חוו"ד: 3/1589/2006

חוות דעת:

על סמך תוצאות הנתיחה בגופתה של הנערה תאיר ראדה, שנת לידה 1993, הנני מחווה דעתי כי מותה נגרם מאיבוד דם חיצוני בעקבות פצעי חתך בעורק התרדמה ובוריד היוגולארי משמאל (מפצעי חתך בצוואר).

בנוסף נמצאו פצעי חתך בפנים מימין, בבית החזה ובאצבעות כפות הידיים.

בנוסף נמצא פצע חתך בשורש כף היד השמאלית שנגרם, קרוב לוודאי, לאחר המוות.

פצעי חתך באצבעות כפות הידיים יכולים להתיישב עם "פצעי הגנה".

פצעי חתך נגרמו באמצעות חפץ מושחז כגון להב של סכין או חפץ דומה.

בנוסף נמצאו דימומים בשכבה הפנימית של הקרקפת שנגרמו מחבלות קהות ישירות (מכות) או בלתי ישירות (נפילות) סמוך למוות וללא קשר סיבתי בינם לבין המוות.

בפות ובפי הטבעת לא נמצאו סימני חבלה טרייה.

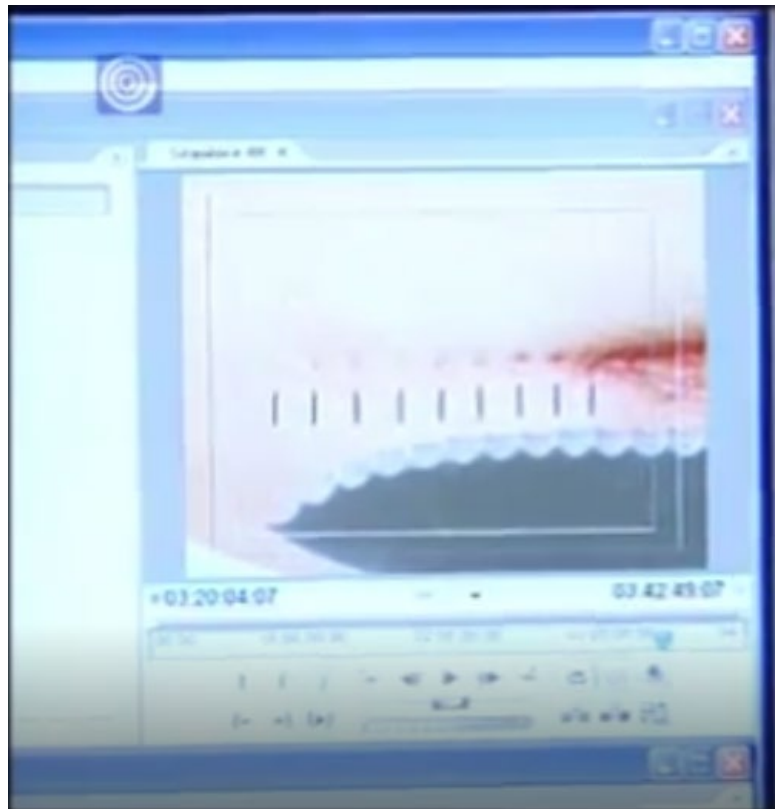
ד"ר ק' זייצב

19/12/2006
תאריך

כאמור, למרות שביצוע הניתוח כבר ביום 07.12.2006, מועד חתימתה רק ביום 19.12.2006, היינו ביום למחרת הודאתו של רומן זדורוב ברצח וביצוע השחזור המופרך שביצע ואינו תואם כלל את הזירה.

אך דבר מעניין ביותר שעולה מהדוח הוא, שלא רק השחזור של זדורוב לא תאם את הזירה והרצח, אלא גם חוות דעתו של המומחה הבכיר מהמכון לרפואה משפטית, שכן למרות שמתמונות המנוחה עולה בבירור, לכל בר דעת, כי קיימים חתכים המעידים כי בוצעו באמצעות סכין/אולר בעל להב משונן. עובדה זו נעדרת מדוח המומחה, כאילו ביצע את הניתוח כשעיניו עצומות לרווחה ולא הבחין בברור כל כך.

בעניין זה אפנה לכתבתה של מיכל קפרא, ערוץ 1, בתוכנית "מבט שני" אשר שודרה בחודש פברואר 2011, בא ראינה מספר מומחים ובניהם אני. (קישור לסרטון הכתבה: <https://www.youtube.com/watch?v=r53rfUJq2kM>). בכתבה זו אני מסביר, כמומחה לראיות מוקלטות ומצלמות, את הברור כל כך לעין והוא העובדה שהחתך בסנטר המנוחה לא היה יכול להיגרם בשום אופן מפגיעה באמצעות סכין יפני, אלא רק ע"י הצמדת להב משונן לפניה:

(ראה זמן סרטון : 03:42)

הנה כי כן, פצע החתך בסנטר המנוחה, אשר נראה ברור כל כך בתמונות הניתוח, המעידות כי הרצח בוצע בלהב סכין משונן, (עפ"י סמני הנקודות של שטפי הדם במרחקים שווים) לא מאוזכר כלל מדוח חוות דעתו של זייצב. עניין זה עורר פליאה רבה, שכן מדובר במומחה בכיר במכון לרפואה משפטית. האם יתקבל על הדעת שמומחה בכיר לרפואה משפטית, אשר גופת המנוחה הייתה מונחת לפניו, יפספס ולא יראה או לא יבין מה רואות עיניו, בזמן שמומחה מתחום המדיה ראה וזיהה ממצא כה חשוב מתמונה מצולמת?

עניין בלתי סביר זה ובהינתן העובדה שחוות דעתו של זייצב הוגשה רק ב-19.12.2006 לאחר הודאתו של זדורוב, אכן עוררה את החשד כי הדוח שונה והותאם לחשוד הפוטנציאלי והושמט ממנו פרט כה ברור, רק בגלל שהוא סותר לחלוטין את האפשרות שזדורוב רצח את המנוחה בכלי שעמד לרשותו בין כליו – סכין יפני ובכך גם הודה.

אז החלטתי לשוב ולקרוא בעיון רב את חוות דעתו של זייצב ולשים לב לכל מילה ומילה, לכל פסיק ונקודה, זאת על מנת לברר את החשד להשמטת הממצא הברור כל כך. לא נתפס בדעתי שמומחה בכיר במכון לרפואה משפטית יפספס ממצא שכזה.

ו...אז התגלו לעיניי, כי אכן נותרו שני אזכורים ללהב משונן:

בסעיף 4 א. שורה אחרונה בעמ' 3 :

"...הקצה השמאלי נראה כמשונן עם 3 פצעי חתך והקצה הימני חד."

בהמשך... שורה 1 בעמ' 4

" שפות הפצעים לא ישרות (משוננות)."

ראה גם סעיף 6 ב. בעמ' 5 לחו"ד :

"... עם קצוות חדים ועם שפות לא ישרות..."

כך נרשם והודפס בחוות דעתו :

4. בצוואר בצד הקדמי, הימני והשמאלי, נמצאים פצעי חתך, שיתוארו בהמשך.

פרט לזה, בצוואר אין סימני חבלה טרייה.

א. שני פצעי חתך מתלכדים נמצאים בצוואר בצד הימני, הקדמי והשמאלי, ממוקמים

במרחק כ-20.5 ס"מ מפסגת הקדקוד ומשני צידי קו אמצעי קדמי, אופקיים, באורך עד כ-11

ס"מ. הקצה השמאלי נראה כמשונן עם 3 פצעי חתך באורך עד כ-0.7 ס"מ, והקצה הימני

חד.

חו"ד: 3/1589/2006

שפות הפצעים לא ישרות (משוננות), ובין הפצעים נמצאת לשונית עור בצורת כעין

משולש עם קדקוד הבולט בכיוון שמאלה ועם אורך הצלעות כ-4.2 ס"מ וכ-5.5 ס"מ,

וברוחב עד כ-2.4 ס"מ.

בבדיקה לעומק שטחי החיתוך עוברים דרך רקמות רכות של הצוואר, דרך סחוס הגרון

ודרך הושט, דרך שריר סטרנו-קלידאומסטואיד משמאל, דרך דפנות של עורק התרדמה

והוריד היוגולארי משמאל (עם פצעי חתך שלמים), דרך אונה שמאלית של בלוטת התריס

ודרך סחוס בין חוליות צוואריות 3 ו-4 עם דימום בצבע אדום כהה.

הנה כי כן, נראה שבטרם הגשת חוות הדעת, נכנס זייצב למסמך שהכין זה מכבר, (בזמן הנתיחה או בסמוך לה) חיפש את המילים: "להב משונן" / "משונן", על מנת להסיר אותן מדוח הנתיחה, שהרי ממצא הלהב המשונן, כבר אינו "תואם" עוד להודאה שמסר החשוד ואף עומד בסתירה להודאתו של זדורוב כי רצח את הילדה בסכין יפני. לכן היה צריך לנקוט במשנה זהירות שחלילה לא ייווצר מצב, שבו דוח המכון לרפואה המשפטית נוגד ואף סותר הודאת הנאשם ועלול עוד לשמש לנאשם מפלט לזיכוי מחמת ספק.

אז הולכים ומשמיטים את המילים הנבחרות ומעלימים מהדוח הפתולוגי כל התייחסות ללהב משונן ככלי הרצח. אלא שאז, ככל הנראה "בטעות", נותרו בדוח חוות דעתו של מומחה המכון שתי מילים, אשר נרשמו בהטיה, כזו שאולי גרמה לפספוס בחיפוש... המילים הקטנות והחשובות כל כך: "כמשונן" ו-"משוננות".

על זה נאמר: "לשקר אין רגלים" *

* פתגם ידוע, שמקורו במדרש ובתלמוד ופירושו, כי לשקר אין בסיס איתן מספיק על מנת שישמר את קיומו לאורך זמן רב ולכן, בסופו של יום, הוא מתמוטט כפי שהוכחתי כאן.

עוד אזכיר כי עניין הלהב המשונן, נדון לאורך שנים והוכרע רק בערכאה האחרונה בשנת 2016, כאשר עמדתה של דר' מאיה פורמן התקבלה (אחרי שנדחתה תחילה) וביהמ"ש כן קיבל לבסוף את הטיעון שהרצח בוצע בסכין בעל להב משונן דווקא.

כעת מסתבר, למי מכם שחשב בטעות שמדובר בגילוי חדש מהעת האחרונה, שמסקנה זו פורסמה והוכחה ברבים כבר בשנת 2011 עת הצגתי אותה בכתבה מצולמת בערוץ 1 בטלוויזיה. כעת מוכח, שבכלל הייתה מצויה מלכתחילה בדות הפתולוגי של מומחה מטעם המדינה שפספס והשאיר עקבות עת בחר להשמיט את ממצא זה מחוות דעתו. ואם הקורא הסביר את מאמר זה יתעקש לאמר, כי בטעות עסקינן וחלילה לא בהטעיה מכוונת, ברורה וזדונית שכל תכליתה להשיג הרשעה תוך בידוי ראיות של ממש, אז הנה אפנה לחוות דעת נוספת של אותו מומחה.

לאחר שהתבקש לכך, דר' זייצב מהמכון לרפואה משפטית, המומחה הבכיר להתאמת חוות דעת מכוונות הרשעה, מפיק דוח נוסף, ביום 03.01.07, המותאם כדי לחזק את ממצאי חוות דעתו הקודמת ולקדם את הרשעתו של זדורוב, בו הוא מדווח על ניסוי שהתבקש לבצע ע"י המשטרה ב-9 סכינים יפניים. ניסוי שהביא אותו לקביעה חדשה, שלהבים של סכינים יפניים, יכלו לגרום לפצעי חתך בגופתה של המנוחה. בבחינת שידגיש ויאמר שאם היה ספק אין ספק. נזכיר שוב, כי בדוח הפתולוגי הראשון, מיום 19.12.06 נותרו שתי עקבות משמעותיות וברורות המעידות כי **המומחה הפתולוגי, זייצב, ידע גם ידע, כי נמצאו חתכים המעידים על להב משונן דווקא.**

ככל הנראה מחק מהדוח את כל המילים שבהם ציין "להב משונן" או "משונן", אך בטעות השאיר שני מקומות אחרים, (שבכלל אינם סביב אותו החתך בסנטר הברור כל כך) ובהם נרשמו עובדות לממצאים המעידים על להב משונן (בהטיה אחרת של המילה, היינו "כמשונן" ו- "משוננות").

בתאריך 03.01.2007 חותם ד"ר קוסטנטין זייצב על מסמך חוות דעת נוסף המותאם כבר לסעיפי כתב האישום, שמותאם להודאתו של רומן זדורוב ובו נטען כי רצח את תאיר ראדה ז"ל עם סכין יפני אשר היה בין כליו.

בעמ' 1 בסעי' תיאור המוצגים כותב, כי כבר בתאריך 25.12.06 התבקש לסייע בהתאמת ה"ממצאים" לזדורוב:

"בתאריך 25 לדצמבר 2006, לבדיקתי הועברו בשקיות ניילון שקופות ובמעטפות עם סימנים של "משטרת ישראל... 9 סכינים יפניים..."

דר' ק. זייצב מסכם את חוות דעתו כך:

"על סמך תוצאות בדיקתי של סכינים מסוג יפניים ובהשוואה להערכת הלהב/ים שגרמו לפצעי החתך בגופתה של הנערה תאיר ראדה, שנת לידה 1993, הנני מחווה את דעתי שהלהבים של סכינים יפניים או להבים דומים, יכלו לגרום לפצעי חתך בגופתה של המנוחה."

חוות דעת:

על סמך תוצאות בדיקתי של סכינים מסוג יפניים ובהשוואה להערכת הלהב/ים שגרמו לפצעי החתך בגופתה של הנערה תאיר ראדה, שנת לידה 1993, הנני מחווה דעתי שהלהבים של סכינים יפניים או להבים דומים, יכלו לגרום לפצעי חתך בגופתה של המנוחה.

דר' ק' זייצב

3/01/2007.
תאריך

נזכיר שוב, כי בסופו של יום (10 שנים אחרי הרצח ובערכאה שלישית) ביהמ"ש קיבל סוף סוף את עמדת ההגנה, כי **הרצח בוצע בסכין בעל להב משונן דווקא**, אך עדין התקשה לראות ולהבין את התמונה המלאה המוצגת כאן באשר לשיטה העקומה שבה פעלה המערכת לקידום הרשעתו של חשוד זדורוב, תוך בידוי ראיות, התאמת דוחות וחוות דעת מומחים. **כך למעשה יצרו מצב שבו: אם הזירה אינה תואמת את השחזור וההודאה שמסר הנאשם, אז "אונסים ממצאים" על מנת להתאים את הזירה להודאת הנאשם.**

אין ספק כי מדובר בחוות דעת מאוחרת לזמן ביצוע הנתירה, שנשמרה בתאי הקירור ביחד עם גופתה של המנוחה ואף לאחריה והמתונה בהקפאה עמוקה עד לסיום חקירותיו של החשוד הזמין הפוטנציאלי, עד שישר ויאמר "מודה אני" ורק אז, הופשרה ושופצה, כך שתתאים להודאה שמסר החשוד ויוצגו בה רק ה"ממצאים" שיש בהם לתמוך ולהוכיח התאמה להודאה ולשחזור. ואם לא די בכך, אז יספק המומחה גם התאמות נוספות ככל שיידרש, ע"י חוות דעת נוספת: "ניסוי ב-9 סכינים יפניים", כדי להדק את אזיקי ההרשעה סביב צווארו של הנאשם זדורוב.

וכעת יחשוב הקורא הסביר שוב :

האם האמרה הקשה, שכתבתי בתחילת המאמר, לגבי החשד להתאמת דוח של מומחה פתולוגי לנחקר ספציפי, הייתה אמרה מהפה אל החוץ? או שמה היא הוכחה כאן עד תום. דומני שהשאלות היחידות שנתרו פתוחות (כמימרתו של השופט המורשע י.כהן, בהכרעת הדין המרשיעה (2010) בתפ"ח 502/07) הן, איך קרה ואיך הגענו למצב הזה, שבו אנשי חוק מבצעים פשעים בחסות החוק, מביאים להרשעת שווא ולכליאת שווא?

ואיך זה שכבר עברו 15 שנים, בהן הדברים האלה צפו, הוכחו ועלו שוב ושוב לאורך זמן כה רב, אך טויוחו והושתקו. והנה, מתברר, שלא רק שהפרשה הזו לא יורדת מסדר היום, אלא חמור מכך, אותה מערכת הרשעות מנסה שוב ושוב, בכל כוחה, להגן על יציבותה ולשמר את ההרשעה הזו, תוך הצגת שקרים ומניפולציות, אשר צפים ועולים (עדיין) גם כיום ע"י עדי תביעה שעומדים בביהמ"ש המחוזי בנצרת במסגרת ההליך של **משפט חוזר** וממשיכים לשמור ולהגן על השיטות הנפסדות בהן הם פעלו בעבר, כשהביאו במו ידיהם לאי מיצוי חקירת רצח ראדה ז"ל, להרשעתו של זדורוב ולכליאת שווא.

לא רחוק היום, שהכרעת הדין במשפט זדורוב תתגלה כאחת הפרשות העצובות והמחרידות ביותר שידענו בישראל, אותה פרשה שמוכיחה את קריסתה של מערכת המשפט כולה, אשר בשיטות התנהלותה הופכת לעיתים תיקים פלילים למשפט מרובה קורבנות (כמו במקרה זה, בו גם משפחת ראדה וגם משפחת זדורוב הן קורבנות של השיטה). השאלה היחידה שנשאלת היא, האם המערכת תשכיל להודות בטעויותיה בזמן הקרוב, או שזו תהיה פרשה מביכה נוספת שתמשיך להדהד לאורך עוד הרבה מאד שנים, כמו פרשת עמוס ברנס ז"ל ופרשיות אחרות שידענו כאן בעבר. האם לא הגיע העת שמערכת המשפט תכיר במחדליה, תעשה בדק בית אמיתי, תסכים לקבל על עצמה פיקוח ובקורת ותביא סוף סוף לתיקון הסדקים והפרצות, אשר ישנם בחוק ואשר מאפשרים לאנשי חוק, עשבים שוטים, לעבור על החוק?

בתקווה לימים טובים יותר של גילוי אמת, שלום וצדק.